

Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України
Державний заклад «Луганський національний університет
імені Тараса Шевченка» (м. Луганськ)
Інститут економіко-правових досліджень НАН України (Луганська філія)
Інститут економіки промисловості НАН України (м. Донецьк)
Державний вищий навчальний заклад «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана» (м. Київ)
Свіштовська господарча академія ім. Д. А. Ценова (м. Свіштов, Болгарія)
Белгородський державний національний дослідницький університет
(м. Белгород, Росія)
Білоруський державний економічний університет (м. Мінськ, Білорусь)
Регіональний уряд Курдистану (м. Ербіль, Ірак)

Бізнес та інновації у сучасному світі

МАТЕРІАЛИ

IV Міжнародної науково-практичної конференції

присвяченої 10-річчю кафедри маркетингу
Інституту економіки та бізнесу
ДЗ «Луганський національний університет
імені Тараса Шевченка»

1-2 квітня 2013 року

Луганськ

Луганськ

ДЗ «ЛНУ імені Тараса Шевченка»

2013

43. Гриненко А. М. Соціальна політика корпорації як основа її соціально-відповідальної діяльності	108
44. Гриценко С. І. Сталий розвиток економіки регіонів на основі транспортно-логістичних систем	111
45. Гудзь Ю. Ф. Основні підходи до формування стратегії зростання економічного потенціалу підприємства	115
46. Доленко Л. Х., Кононова М. О. Кластеризація як ключовий напрям підвищення інноваційного потенціалу регіону	118
47. Долотіна К. В. Проблеми сталого розвитку Луганського регіону	120
48. Дюбо О. М. Особливості побудови системи контролю економічної безпеки підприємств	122
49. Єрмакова А. О. Вплив особливостей діяльності борошномельних підприємств на оцінювання її економічної стійкості	124
50. Жучок Т. М. Основи оцінки управління ефективністю інноваційної діяльності та інноваційного потенціалу підприємства	127
51. Карпунцов М. В. Комплексне страхування ризиків діяльності підприємств торгівлі як інструмент забезпечення їх ризикостійкості	129
52. Ковальчук В. В., Яринчак О. П. Стимулювання енергозбереження та розвитку джерел альтернативної енергії в Україні	133
53. Кудріна О. Ю. До питання про перспективи промислової політики регіонів	136
54. Лисенко Ю. В., Радамовська І. В. Конкурентостійкість підприємства та її рівні	137
55. Литвинова О. Н. Математическое прогнозирование рисков в экономике	140
56. Ляшенко В. І., Колеснікова Г. В. Інституційне забезпечення взаємодії банківського та реального сектора економіки: регіональний аспект	143
57. Мардар Д. О. Необхідність використання інвестиційної стратегії для підвищення економічної активності підприємства	146
58. Медвідь В. Ю. Фінансові важелі механізму регулювання регіонального розвитку	148
59. Мелентьев Д. Ю. Тіньові схеми роботи підприємств сфери міського регулярного пасажирського транспорту у невеликих містах	150
60. Петрова И. П. Эволюция партнерского взаимодействия государства и частного сектора	153
61. Пишкін А. І. Сучасні проблеми до трактування поняття «інноваційний потенціал регіону»	157
62. Прищепя Н. П. Конкурентоспроможність потенціалу підприємства: сутність та рівні	159
63. Растворцева С. Н., Ларионова М. В., Тимошенко О. С. К вопросу о факторах концентрации экономической активности в регионе	162
64. Сиротинська Н. М. Особливості оцінювання ризиків інноваційних проектів	165
65. Стожок Л. Г. Роль соціального діалогу в забезпеченні конкурентоспроможності підприємства	168
66. Федорова С. В. Удосконалення діючих методів ціноутворення на підприємствах харчової промисловості	170
67. Фірсова С. М. Необхідність організації служби контролінгу на вітчизняних підприємствах	173

відтворення природної рівноваги, що водночас є тягарем, значним фінансовим навантаженням на економічну підсистему [3].

Луганська область характеризується середньою екологічною сталістю, що зумовлено середніми значеннями категорій політики екологічних систем та екологічного керування, й високим екологічним навантаженням. До найсуттєвіших екологічних проблем належать значні викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря, особливо сполук сірки та летких органічних сполук, а також парникових газів, високий рівень накопичення та утворювання відходів при низькому рівні їх перероблення, замалі фінансування та реалізація природоохоронних заходів [4].

Луганська область як промисловий регіон характеризується значним розвитком інноваційної складової та інвестиційною привабливістю. Відносно розвинутим є ринок праці. Важливим є те, що для адміністративно-територіальної одиниці значним є обсяг експорту товарів. Промислова спрямованість обумовила значний рівень валового регіонального продукту, відносно високу вартість основних засобів. Доходи населення зумовлюють значний обіг роздрібною торгівлі, інвестиційна привабливість - значні обсяги капітальних інвестицій. Не досить розвинутими є транспортна інфраструктура області, сільське господарство. Спостерігаються значні обсяги кредиторської та дебіторської заборгованості. Щодо проблем в області, то до найбільш гострих варто віднести низький рівень індикатора освіти, розвитку здоров'я та фізичного виховання, демографічного розвитку, стану навколишнього середовища в регіоні, а також показника ризиків та безпеки населення.

Сталий розвиток кожного регіону окремо та країни в цілому, зростання їх економічного потенціалу, підвищення життєвого рівня населення залежить від багатьох факторів, серед яких варто виокремити найбільш вагомими: посилення економічної самостійності регіонів і створення сприятливих умов для їх соціально-економічного розвитку.

Література

1. Кудріна О.Ю. Формування моделі стійкого розвитку економіки регіону // Економіка і право. - 2011. - № 3. - С. 136- 143.
2. Про стимулювання розвитку регіонів: Закон України від 8 вересня 2005 р. № 2850-ІУ [Електронний ресурс] // Верховна Рада України. Законодавство. - Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/lavs/main.cgi?nreg=2850-15>.
3. Сталий розвиток промислового регіону: соціальні аспекти : моногр. / О. Ф.Новікова, О. І. Амоша, В. П. Антонюк та ін.; НАН України, Ін-т економіки пром-сті. - Донецьк, 2012.- 534с.
4. Статистичний щорічник Луганської області за 2010 р. - Луганськ : Луганське обласне управління статистики, 2011. - 490 с.

УДК 65.012.7

О. М. Дюбо,
асистент,

ДЗ «Луганський національний університет імені Тараса Шевченка»

ОСОБЛИВОСТІ ПОБУДОВИ СИСТЕМИ КОНТРОЛЮ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВ

Ефективне управління будь-яким підприємством неможливе без налагодженої системи внутрішнього контролю як потужного інструменту

оцінювання ризиків та оцінки не окремих операцій, а ефективності діяльності підприємства у цілому під впливом різноманітних процесів, що відбуваються у внутрішньому та зовнішньому середовищі.

Головною причиною реалізації внутрішнього контролю є невизначеність умов та чинників, що впливають на ступінь реалізації запланованих заходів: якщо прийняте рішення виявилось недостатньо ефективним або помилковим, то саме система контролю дозволить своєчасно це встановити та внести відповідні корективи у дії підприємства. Тобто побудова системи внутрішнього контролю є невід'ємною частиною побудови усєї системи управління підприємством з метою забезпечення його ефективності.

Якщо контроль розглядати як систему безперервного спостереження за станом та ефективним використанням сукупних ресурсів і підприємницьких можливостей, законністю і доцільністю господарських операцій і процесів, за яких гарантується захист економічних інтересів підприємства від різних загроз, то він безпосередньо пов'язаний із механізмом реалізації системи управління економічною безпекою.

У цьому випадку головною метою системи внутрішнього контролю буде не попередження управлінських помилок, а оцінка стану підприємства, рівня його розвитку та безпеки. Тобто контроль буде поєднуватися з аналізом у межах процесу планування щодо формування бази даних про стан економічної безпеки підприємства та напрями подальшої діяльності щодо її забезпечення. Хоча такий контроль внутрішньо й спрямований на об'єкт, але орієнтований він на вимоги зовнішнього середовища. Саме спрямованість на перспективу, на відповідність зовнішнім вимогам та стратегічним завданням підприємства буде розрізняти контроль економічної безпеки від аналізу господарської діяльності.

Головним завданням контролю буде підтримка відстеження інформаційних джерел, що можуть виявити кореляційні зв'язки між економікою та безпекою підприємства й змінити його стратегію розвитку, тоді як аналізу - виявлення достатності та збалансованості показників розвитку та безпеки, оцінка рівня стабільності та безпеки реалізації сукупних інтересів підприємства.

Система внутрішнього контролю буде носити ефективний характер у межах її поєднання з процесом стратегічного планування, що передбачає моніторинг умов реалізації системи управління економічною безпекою як однієї із головних складових виживання та розвитку підприємства. Саме за цих умов контроль буде формувати основу для з'ясування механізму впливу досягнутого рівня безпеки на рівень розвитку через зміну способів досягнення поставлених цілей.

Систему контролю економічної безпеки може бути організовано на підприємстві у таких формах:

1. Попередній контроль на стадії формування планів і бюджетів підприємства та його окремих структурних підрозділів, у межах якого обґрунтовуються показники оцінки рівня безпеки, виявляються можливі резерви ресурсів тощо.

2. Поточний контроль під час реалізації планів та бюджетів всіх рівнів з метою прийняття оперативних заходів щодо повного виконання передбачених планових показників.

3. Наступний контроль під час розгляду та підготовки звітів, підрахунку результатів забезпечення економічної безпеки за звітний період.

Побудова системи внутрішнього контролю повинна ґрунтуватися на засадах системності, що передбачає чітке визначення не тільки об'єктів і суб'єктів, які виконують контрольні дії, але й методичного інструментарію реалізації самого контролю. У межах такої системи об'єктом управління будуть виступати джерела

ресурсів економічної безпеки, співвідношення інтересів та загроз, а суб'єктом - група людей, яка за різних форм управлінського впливу виконує цілеспрямоване функціонування системи забезпечення економічної безпеки підприємства, впливаючи на процес його розвитку.

Необхідною складовою системи внутрішнього контролю є стандарти як бажані результати або очікувані події, показники або індикатори безпеки, відповідно до яких оцінюється наступна діяльність підприємства, її виконання та зміни. Стандарти визначаються цілями підприємства, а цілі - інтересами. Чим чіткіше визначено зв'язок між цілями підприємства, інтересами та стандартами, що використовуються в межах системи контролю, тим більш вірогідним є прийняття такої системи персоналом.

Але процес реалізації системи контролю економічної безпеки має ряд особливостей. По-перше, через те, що стандарти відображають конкретні цілі реалізації інтересів підприємства, ступінь досягнення яких може бути змінено, то тільки встановлення чітких кількісних показників таких стандартів дозволить зіставити конкретні результати роботи та прийнятих рішень із запланованими. Кількісна оцінка стандартів, пов'язаних із оцінкою рівня реалізації та захищеності інтересів, є дуже складною через відсутність уніфікованої методики їх розрахунку. Отже, у ситуації неможливості виміру результату прийнятого раніше рішення та виконаної роботи стає неможливим реально реалізувати повноцінну систему контролю та аналізу.

По-друге, реалізація та ефективність системи контролю передбачає дотримання систематичності, що потребує створення спеціальної служби та наявності відповідних фахівців.

По-третє, потрібно чітко визначити, які відхилення від стандарту будуть допустимими та що у кожному окремому випадку треба вважати за загрозу безпеці.

По-четверте, при реалізації системи контролю економічної безпеки треба враховувати, що контрольний період буде значно більшим, ніж у системі оперативного та поточного контролю (оперативні управлінські рішення щодо реалізації стратегії забезпечення економічної безпеки в умовах зміни зовнішнього середовища контролюються системою оперативного контролю).

УДК 333.92(477)

А. О. Єрмакова,

аспірант,

Луганській національній аграрній університет

ВПЛИВ ОСОБЛИВОСТЕЙ ДІЯЛЬНОСТІ БОРОШНОМЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ НА ОЦІНЮВАННЯ ЇХ ЕКОНОМІЧНОЇ СТІЙКОСТІ

Кожне підприємство по-своєму особливе. Серед основних особливостей підприємства є параметри, що визначаються його розмірами, специфікою операційної діяльності, етапом життєвого циклу, формою власності, цілями і характером діяльності (відношенням до прибутку), організаційно-правовою формою, масштабами діяльності, видом економічної діяльності та ринком, на якому він здійснює цю діяльність. Вказані особливості здійснюють значний вплив на оцінювання економічної стійкості діяльністю підприємства. Зміна параметрів впливає на результуючі показники діяльності, або їх рівень є наслідком цих змін.